

Baidarės—s 2010 09 04-05 d.

Šeštadienį metams rugsėjo 4 - 5 dienomis SMC klubo nariai plaukė baidarėmis maršrutu venionėli Pabradė.

Nors nuolat atidavome šilumą ir vyko gamtą. Lietaus ir savaitgalė nieko gero neįadė—jo oras tačiau šiluma vis dėlto vyko. Šeštadienį ryte susitikome stotyje. Dangus buvo apsiniaukęs, tačiau gerą nuotaiką ir entuziazmą visi trykė trykė. Traukiniu nusigavome iki venionėlio, dar keletą kilometrų priešais - ir mes jau vietoje! Bet negali juk viskas sklandžiai vykti - kai kurios baidarės su skylėmis dugne tu nenuplukdys, tad teko sugaišti porą valandų, kol suklijavome. Taip pat kilo dar viena problema: vienam iš mūsų nebebuvo poros, o baidarės - dvivietės. Šeštadienį pasiryžo plaukti vienas (ir jam tai nebūgail sekėsi - neapsivertė!). Ir vos tik antra baidarė palietė vandenį, vienas plaukikas iškart išvertė vandenį, o kaip vėliau pastebėjome, nieko gero neįadė—jo... Upa buvo išilgi ir vietoj menko upeliuko išplaukė Amazonės upe. Teko gerokai paplušėti, kol valdėme irklus ir mokome manevruoti po tiltais kurie siekė vandenį. Vandens srovė ir krantų nebūgailimas ne vienintelis kliūty. Pats sudėtingiausias dalykas, dėdaugelis išsimaudė - altame rudeniškame vandenyje - medžiagai, kurie augo vidury upės, o srovė nešė tiesiai link jų. Vis dėlto pirmą dieną keliems pavyko išlipti sausiams, o kitiems nepasisekė - sušlapo ne tik patys, bet ir visi jų daiktai, todėl kelis sušlapusius teko priglauti nakčiai. Vakarą jant suradome nakvyną vietą, iškart užkūrėme laužus, kuriuos apspito sušlapę nelaimėliai. Sustoję visi šėdėdėiovinosi ir gamino valgyti. Kai kuriems pavyko net per daug išdėiovinti drabužius, tad atsirado skylės, o batai tapo nebenešiojamais. Naktis buvo vėsa, todėl ryte anksčiausiai pabudė vėsa - užkūrė ugnį. Papsūry su tokiu pat ryštu, o galbūt kai kurie ir su baime tvarkėsi daiktus ir švelnė baidarių pusę. Nors ir baiminomės sušlapo, tačiau vienam neteko išsimaudyti (galbūt dėl pirmosios dienos tapome atsargesni). Jautėsi nuovargis ir sekmadienis buvo tylesnis. Nors manėme, kad nespėsimė, bet laiku pasiekėme Pabradę ir su naujomis jėgomis patraukėme link traukinio stoties. Pakeliui vienas narys užsimanė obuolių ir nuolat kartojo tai, o aplinkui sodybose buvo obelys su nulinkusiomis nuo svorio akomis. Mes jam neleidome vaišintis jais, tačiau alkanas karatistas visada ras šilumą! Jau prieš jus geležinkėlio būgailus jis pamatė laukinė obelį ir nubėgė. Tai buvo tikrai skanaus obuoliai! Šėkmingai pasiekėme Vilnių ir pargrėšėome namo. Nors buvo sušlapę, tačiau vienam neapsirgo ir nusivylusių nebuvo. Lauksime kitą ekstremalią išvyką! OSSU!